

straffe for voldtægt, som denne debat jo også drejer sig om.

Voldtægt er en meget krænkende og alvorlig forbrydelse. Enhver voldtægt er et voldeligt angreb på den personlige intimsfære og dermed den personlige integritet med langvarige mén til følge.

I Danmark straffer vi som sagt vold temmelig hårdt i forhold til andre lande, vi normalt sammenligner os med. Men dette gælder ikke, når forbrydelsen hedder voldtægt. Retssystemet tillægger efter Socialdemokratiets mening ganske simpelt ikke selve krænkelsen af kvindens selvbestemmelsesret stor nok betydning. Voldtægt er mere end vold, og et nej er et nej. Derfor ønsker Socialdemokratiet at skærpe straffen for voldtægt. Vi ser dette lovforslag i forlængelse af, at vi i foråret fordoblede erstatningerne til ofre for voldtægt.

Voldtægt er med rette en af de forbrydelser, vi her i Folketinget har diskuteret mest de senere år. Vi oplever, at vi her i Tinget har delt en fælles frustration over, at domstolene ikke tilnærmelsesvis har udnyttet de strafferammer, vi fra Folketinget har givet. Socialdemokratiet havde håbet, at retssystemet selv kunne skærpe straffene ved, at Rigsadvokaten ankede dommene, men dette lykkedes kun med nogle få måneder i tillæg. For Socialdemokratiet er det ikke nok, og derfor glæder det os, at justitsministeren med dette lovforslag giver domstolene et objektivt grundlag at ændre sin praksis på i skærpende retning.

Vi ønsker generelt højere straffe for voldtægt, uanset om det er overfaldsvoldtægt, eller det er en kontaktvoldtægt. Skærpelserne skal altså slå igennem i alle kategorier af voldtægt.

Der er imidlertid situationer, som vi mener bør tillægges betydelig mere vægt end hidtil i strafudmålingen. Vi tænker her særligt på gruppevoldtægter. Det er både mere krænkende for offeret og en større trussel, når der er flere gerningsmænd. Voldtægt handler jo dybest set om at tilrane sig magt over et andet menneske på så intimt et område som det seksuelle. Magtforholdet er yderligere forrykket ved, at der er flere om forbrydelsen, og ydmygelsen er større.

På samme måde finder vi i Socialdemokratiet, at det helt indlysende magtovertag, en voksen har over et barn, skal afspejles i en voldtægtsdom, hvor et barn er krænkert. Ud over magtovertaget er det en yderligere krænkelse, at et barn påføres en voksensexualitet, som et barn ikke har.

Én ting er, at vi finder, at en skærpelse af straffen er nødvendig, for at straffen stemmer bedre overens med den holdning, vi i befolkningen har til voldtægt som en dybt krænkende forbrydelse. En anden ting er, at vi med en længere frihedsstraf faktisk opnår bedre muligheder for at udnytte de behandlingstiltag, som vi har indbygget i afsoningen af sædelighedsforbrydelser.

Fra Socialdemokratisk side finder vi det meget positivt, at flere, end vi egentlig havde forventet, faktisk ønsker at gå i behandling for den perversitet og manglende respekt for menneskers selvbestemmelsesret, som sædelighedsforbrydelser er udtryk for. Men vi har også lyttet, når vi fra fængsler har hørt, at problemstillingen blot af og til er, at man har for kort tid til at gennemføre en effektiv behandling.

En længere frihedsstraf vil imødegå den problemstilling. Vi slår altså to fluer med ét smæk med regeringens lovforslag: større overensstemmelse mellem dommene og vores og befolkningens retsfølelse samt bedre muligheder for at forebygge gentagelser af disse nedværdigende forbrydelser.

Som det fremgår, støtter Socialdemokratiet lovforslaget fra regeringen. Vi er samtidig meget tilfredse med, at justitsministeren vil bede Rigsadvokaten fortsat følge området.

Socialdemokratiet vil nøje følge, om straffene også bliver højere ude i det virkelige liv. Det er vores klare ønske. Vi mener, at lovforslaget giver domstolene et klart grundlag for at skærpe straffen for voldtægt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg har først en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup, og derefter har justitsministeren ordet for at få lejlighed til at kommentere Venstres og De Konservatives forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Sandy Brinck siger, at Socialdemokratiet og regeringen slår to fluer med ét smæk. Man opnår det, man gerne vil, over for domstolene med det her forslag. Der vil jeg godt spørge: Har problemet ikke netop været, at domstolene egentlig har haft nogle forholdsvis rimelige og gode strafferammer, men at de har ikke villet udnytte de pågældende strafferammer?

Er det, der står i bemærkningerne, ikke et problem i den forbindelse, for der står jo: Fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil naturligvis fortsat bero på domstolenes konkrete